

„vágyódás az Égi haza után”

Életige

„... elment egy magányos helyre, hogy ott imádkozzék.”

(Mk 1,35)

Mennyi mindent élt át Jézus azon a szombati napon Kafarnaumban! Tanított a zsinagógában... meggyógyított sok betegségben szenvedőt, és számos ördögöt űzött ki.

Egy ilyen intenzív nap és éjszaka után hajnalban, amikor még sötét volt, Jézus fölkelt, és „... elment egy magányos helyre, hogy ott imádkozzék.”

A MENNYEI HAZA UTÁN VÁGYAKOZOTT.
AZ ATYÁVAL AKART LENNI.
Jézus testvérünké lett, és azt szeretné, hogy mi is ugyanabban a szeretet kapcsolatban legyünk az Atyával.

Beszélgethetünk vele, imádhathatjuk Őt, elmondhatjuk neki, hogy szeretjük. **Hálát adhatunk neki,** bocsánatot kérhetünk tőle.

Rábízhatjuk mindazt, amire nekünk vagy az emberiségnek szüksége van: álmainkat, vágyainkat.

Van-e valami, amit ne mondhatnánk el egy olyan személynek, akiről tudjuk, hogy végtelenül szeret minket, és mindenható?

Beszélhetünk Jézussal. Hagyjuk, hogy újra szóljon hozzánk ezekkel a szavakkal: „**Bátorság! Én vagyok, ne féljétek!**” Hagyjuk, hogy újra hívjon: „**Jöjj, kövess engem!**” „**Bocsáss meg hetvenszer hétszer!**” „**Tedd azt másokkal, amit akarsz, hogy veled tegyenek az emberek!**”

Az ima tarthat hosszú percekig, de lehet röpmák sora is, melyek átszövik az egész napot:

„**Te vagy az egyetlen kincsem.**”
„**Ezt érted teszem.**”

Nem hagyhatjuk el az imánkat.

Képtelenség lélegzetvétel nélkül élni, az imádság pedig a lélek lélegzete, Isten iránti szeretetünk kifejeződése.

Ettől a beszélgetéstől, ettől a szeretet-kapcsolattól felfrissülünk, és készek leszünk arra, hogy új intenzitással és bizalommal tekintsünk az élet dolgaira; igazabbá válik kapcsolatunk a többi emberrel és minden dologgal.

Történt egyszer, hogy...

Észrevettem, hogy nem érzem az Istennel való közösséget úgy, mint korábban. Minden este elalvás előtt imádkoztam, de úgy tűnt számomra, hogy üres szavakat ismételvek. **Újabb lehetőségeket kerestem,** mint például az elmélkedés, vagy a jelen pillanatnak a szeretetben való jobb megélése. Nálunk a plébánián a **hét néhány napján** is van szentmise. Gyekszem részt venni rajta olyan kritikák ellenére is, amelyek túlzásnak tartják a hétköznapi misére járást. Az iskolából hazafelé jövet van időm, hogy rózsafüzért imádkozzam. **Érzékeltem, hogy így biztosabbá vált kapcsolatom Istennel.** Sőt! Visszatért a lelkesedésem is, hogy még nagyobb odaadottsággal szeressem.

Fernanda - Brazília

Itt körbevágható és összehajtogatható.

